

§ 461.

Domhaveren kan søge Fyldestgjørelse i Frugterne og Indtægterne af faste Eiendomme paa den Maade, at Eiendommen ved Fogdens Foranstaltning administreres til hans Fordel og Indtægterne af den benyttes til hans Dækning paa samme Maade som ellers de ved Evangsauktion indvundne Pengebeløb.

§ 462.

Naar Udlæg gjøres i Domsfældtes Bete, Forpagtnings- eller Fæsterettigheder over faste Eiendomme, forsaavidt Saadant kan ske uden at krænke Eierenes Ret, bliver der at forholde efter Reglerne i den foregaaende Paragraf.

§ 463.

Udlagt Gods ansættes under Fogedsforretningen til den Værdi, hvortil det skønnes under sædvanlige Omstændigheder at kunne udbringes ved offentlig Auktion efter Fradrag af de med Auktionen og Inkassationen forbundne Omkostninger. Hvor Salg ved Auktion ikke finder Sted (§ 515), tages der Hensyn til de Omkostninger, som Salg paa anden Maade vil medføre. Ved Udlæg i Fordringer eller i Rettigheder eller i Frugterne og Indtægterne af faste Eiendomme finder ingen Burdering Sted, men Udlægets Omfang og Udstrækning bestemmes ved et Skøn under tilbørligt Hensyn til de med den benyttede Fremgangsmaade forbundne Udgifter og Omkostninger.

§ 464.

Domsfælde, eller hvo der giver Møde for ham, er berettiget til selv at paavise de Ting, i hvilke Eksekution skal ske, og Domhaveren kan ikke gjøre Indvendinger herimod, naar blot de paaviste Gjenstande efter Fogedvidnernes Burdering eller Skøn afgive en til det Beløb, der skal inddrives, svarende Sikkerhed.

Dog behøver Domhaveren ikke at modtage Udlæg i fast Eiendom, naar der kan paavises værdigt Gods eller Fordringer, hvoraf Fyldestgjørelse kan faas, saavel som et heller i Løssøregenstande, hvis Opbevaring eller Realisation maatte være særlig vanskelig, eller i Fordringer, som maa anses for omtvistede eller usikre. Et heller kan Domhaveren nødes til at søge sin Fyldestgjørelse paa anden Maade, naar der kan gives ham Udlæg til Forauktionering. Forsaavidt andet Gods kan paavises, behøver han ikke at modtage sekundært Udlæg i Gjenstande, som i Forveien ere udlagte til Andre, eller hvorover Andre have erhvervet Rettigheder, for hvilke Udlægshaveren maa staa tilbage.

§ 465.

Paaviser hverken Domsfælde eller Nogen paa hans Vegne Gjenstande, hvortil Udlæg kan ske, tilfalder det Domhaveren at udvælge de Gjenstande, hvortil han vil søge Fyldestgjørelse.

Dog har Fogden herved at paase, at de for Domsfælde mest undværlige Gjenstande først udlægges, saa at altfaa en Eiendoms nødvendige Besætning og de til dens Drift uundværlige Uvlsredskaber saavel som Haandværksredskaber og andre til Domsfældtes Næringsdrift uomgængelig fornødne Ting ikke udlægges, saalænge andre mere undværlige Gjenstande forefindes.

Gjødning saavel som Straa og Hø samt Føde- og Sædeforn, forsaavidt til Eiendommens Drift findes fornødent, maa ikke ved Udlæg skilles fra Eiendommen, men bliver at betragte som et Tilbehør til den; et heller maa Sæd paa Marken omhugges eller andre Frugter optages eller afplukkes, førend de ere modne til at indhøstes.

Det har endvidere sit Forblivende ved den bestaaende Lovgivnings Bestemmelser om, at de befalede Brandredskaber et kunne skilles fra Eiendommen.